

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Zahradníkův červen

Vypracoval: _____

Červen je hlavní doba senoseče; ale pokud jde o nás, městské zahrádkáře, nepředstavujte si, prosím, že jednoho rosného jitra naklepeme kosu a pak s rozhalenou košilí, mohutnými rozmachy kosíme jiskřící trávu, až to sviští, zpívající přitom lidové písně. Věc vypadá poněkud jinak. Předně my zahradníci chceme mít anglický pažit, zelený jako kulečník a hustý jako koberec, pažit dokonalý, trávník bez poskvrny, drn jako samet, loučku jako stůl. Nuže, zjara shledáme, že tento anglický pažit pozůstává z jakýchsi lysin, pampelišek, jetele, hlíny, mechu a několika tvrdých a zažloutlých trsů trávy. Musí se to předně vyplet; tu tedy usedáme na bobek a vytahujeme z pažitu veškeru neřádnou plevel, nechávající za sebou půdu pustou, zdusanou a tak holou, jako by na ní tančili zedníci nebo stádo zeber. Pak se to zaleje a nechá se to na slunci rozpukat; načež se rozhodneme, že se to musí přece jen posekat.

Nezkušený zahradník se po tomto rozhodnutí sebere a jde do nejbližší periferie, až najde na ožrané a holé mezi babku s hubenou kozou okusující hloh nebo síť tenisového hřiště.

„Babičko,“ praví zahradník přívětivě, „nechtěla byste pěknou travičku pro vaši kozičku? – Mohla byste si jí u mne nažnout, kolik byste chtěla.“

„A co mně za to dají?“ řekne babička po nějakém rozvažování.

„Dvacet korun,“ praví zahradník a vrací se domů, aby čekal na babičku s kozou a srpem. Ale babička nepřichází.

Tu si zahradník koupí srp a brousek a prohlásí, že se nebude nikoho prosit a počne si svou trávu sám. Jenže buď je ten srp tak tupý, nebo městská tráva je tak tvrdá nebo co, zkrátka ten srp nebere; to se musí každé stéblo vzít za koneček, natáhnout a dole s velkou silou tím srpem přetnout, přičemž se obvykle vyrvou i kořínky. Šicími nůžkami to jde podstatně rychleji. Když konečně zahradník ostříhal, oškubal a zpustošil svůj pažit, pokud to šlo, shrabal z toho přece jen jakousi kupičku sena; i sebere se a jde zase hledat babičku s kozou.

„Babičko,“ praví medově, „nechtěla byste si ode mne odnést nůši sena pro vaši kozičku? Je to pěkné, čisté seno —“

„A co mně za to dají?“ řekne babička po delší úvaze.

„Deset korun,“ prohlásí zahradník a běží domů čekat na babičku, která si má přijít pro seno; přece je škoda takové pěkné seno vyhodit, no ne?

Nakonec se toho sena ujme popelář, ale musí dostat korunu. „Tovedí, panešef,“ praví, „my to nemáme na vůz brát.“

Projekt „Cesta k inkluzi: od segregace k pozitivní diverzitě ve školství“,
reg.č. CZ.1.07/1.2.00/47.0008 je spolufinancován z Evropského sociálního fondu
a státního rozpočtu České republiky

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

1. Jak má vypadat správný pažit?

2. Jak dál by mohl pažit vypadat – doplň popis.

3. Proč zahradník chtěl, aby přišla babka s kozou?

4. Vyplatilo se zahradníkovi babce zaplatit?

5. Jak zahradník nakonec trávu posekal?

6. Na kolik vyšlo zahradníka to, že se chtěl zbavit trávy?

7. Nakresli srp a kosu. Jestli nevíš, jak vypadají, tak vyhledej obrázek na internetu.